

ส่ง SMS ที่ไม่สุภาพให้เพื่อนร่วมงาน อาจเข้าข่ายผิดวินัย

บทนำ

วันนี้ผู้เขียนขอเสนอบทความที่เกี่ยวข้องกับการประพฤติปฏิบัติตนต่อข้าราชการด้วยกัน รวมถึงผู้ร่วมปฏิบัติราชการอื่นๆ รวมทั้งประชาชนผู้มาขอรับบริการ ซึ่งหากประพฤติปฏิบัติตนด้วยความไม่เหมาะสมแล้วอาจส่งผลกระทบต่อตนเองได้ ดังบทความที่จะนำเสนอนี้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านไม่มากก็น้อย

หลักการและเหตุผล

การเป็นข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานจ้างในหน่วยงานของรัฐ สิ่งที่ต้องกำกับควบคุมความประพฤติคือ วินัย ดังนั้นการประพฤติปฏิบัติต่อข้าราชการด้วยกัน ต่อเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งประชาชนผู้มาขอรับบริการ ต้องประพฤติปฏิบัติตนให้สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีระหว่างกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ รวมทั้งต้องต้อนรับให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

วัตถุประสงค์

เพื่อให้บุคลากรในองค์กรหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ามาศึกษาข้อมูล ได้ใช้เป็นแนวทางในการใช้ดุลพินิจในการทำงาน

เนื้อเรื่องบทความ

ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุข ถูกเพื่อนร่วมงานซึ่งเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม) ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดว่าผู้ฟ้องคดีระหว่างปฏิบัติราชการ มักใช้วาจาที่ไม่สุภาพ หยาดบคายต่อเพื่อนร่วมงาน และใช้โทรศัพท์มือถือส่งข้อความข่มขู่เพื่อนร่วมงานหลายครั้ง

ผู้ว่าราชการจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนเบื้องต้น ซึ่งรายงานว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า เรื่องการข่มขู่เป็นเพียงการส่งข้อความ sms เพื่อเตือนและปรามไม่ให้กระทำผิด ส่วนเรื่องพูดจาไม่ดีนั้นตอนทำงานตนจะระมัดระวังอย่างมาก แต่ถ้าสนิทสนมกันก็จะมีคำพวกนี้บ้างซึ่งเป็นการหยอกล้อ ต่อมาผู้ฟ้องคดีถูกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) แต่ถูกยกอุทธรณ์ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า จากพยานหลักฐานต่างๆ ในสำนวนและพยานบุคคลที่ต่างให้ถ้อยคำที่สอดคล้องกันว่า ผู้ฟ้องคดีมักใช้วาจาไม่สุภาพ ซึ่งกรณีการใช้ข้อความข่มขู่ นั้นจะไม่ใช่การพูดเล่นหยอกล้อ และผู้ฟ้องคดีก็ให้การยอมรับว่าได้ส่งข้อความ sms ไปยังโทรศัพท์ของ อสม. ด้วยข้อความตามที่กล่าวหาจริง แต่อ้างว่าเป็นการเตือนและปราม ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อความที่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งไป บางข้อความอาจถือไม่ได้ว่าเป็นการข่มขู่ แต่ข้อความ “เตือนกันบ่อยแล้ว ไม่เชื่อ ไม่ให้เกียรติกันบ้าง ไม่เห็นโทษพามาตั้งก็ไม่สำนึกผิดกัน” ย่อมทำให้บุคคลที่ได้รับข้อความเกิดความกลัวว่าจะได้รับอันตรายได้ เพราะการส่งข้อความทางโทรศัพท์ย่อมทำให้ผู้รับข้อความไม่อาจทราบเจตนาที่แท้จริงของผู้ส่งข้อความและอาจแปลเจตนาของผู้ส่งเป็นอย่างอื่นได้

ส่วนกรณีที่กำลังกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีพุดจาไม่เพราะ ไม่สุภาพ และไม่เหมาะสมนั้นพยานบุคคลได้ให้ถ้อยคำที่สอดคล้องกันว่าผู้ฟ้องคดีเป็นคนไม่สุภาพ ทั้งกับ อสม.และข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสถานีนามัยด้วยกัน เช่นคำว่า โง่ หรือควาย นั้นถือเป็นคำพุดในเชิงดูหมิ่นและเป็นคำด่า และคำว่ามึง กู ถือเป็นถ้อยคำที่ไม่สุภาพเรียบร้อย

กรณีจึงถือเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ไม่ให้ความสะดวกแก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการ รวมทั้งไม่รักษาชื่อเสียงของตน และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๒ (๗) (๘) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน และคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

สรุป

จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ พ.๓/๒๕๖๔ ได้วางบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการ กล่าวคือ การสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของวินัยข้าราชการที่มุ่งหมายควบคุมความประพฤติของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องมีความสุภาพเรียบร้อยทั้งต่อเจ้าหน้าที่ด้วยกันเอง ผู้ร่วมปฏิบัติงาน และประชาชนผู้มารับบริการ รวมทั้งไม่สร้างความสะดวกในการทำงาน ทั้งนี้ศาลปกครองได้วินิจฉัยชี้ให้เห็นถึงลักษณะของถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ถ้อยคำที่เข้าลักษณะเป็นการข่มขู่ ฉะนั้นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพึงต้องระมัดระวังการใช้คำพุดและประพฤติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ เพราะหากมีพฤติกรรมทำนองดังกล่าว ก็อาจถูกดำเนินทางวินัยซึ่งแม้จะไม่ร้ายแรง แต่ก็อาจส่งผลเสียในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนและกระทบในการปฏิบัติราชการในภาพรวมได้

หมายเหตุ อ้างอิงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ พ.๓/๒๕๖๔

จัดทำโดย ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์
ผู้เรียบเรียง นายจิรัฏฐ์ รوبرัตน์ นิติกรปฏิบัติการ